

Г. Д. Манчева, Г. Т. Икономова покойнаго Г. Ив. Момчилова и за нѣколцина други.

Младежю! Вѣрвай, че прѣдъ рѣшителній и трудолюбивій умъ челоувѣчески, нищо не може да стои на срѣща. Вѣоружи ся и вѣрви напредъ! Глѣдай къмъ наукъ и успѣхъ, ако и да ще иска голѣмъ трудъ.

Тукъ ще забѣлѣжъ още, че никой, кой-то желае и очаква да обработва ума си съ мъчно и прилѣжательно учение и да упражнява и усѣвършенствува тоя умъ чрѣзъ дълбоко и внимателно разсѣждение, че такъвъ единъ никога не ще ся сърди за онова, което му-ся даде да учи. Често слушаме ученици да ся сърдятъ че имъ задали мъчни задатъци, или че имъ искать да напишатъ цѣли склоненія и спряженія. „Тоя задатъкъ“ казвать тѣ, „никога не ще ми потрѣбва прѣзъ живота ми, и защо да си губя врѣмя-то съ него?“ Единъ ще е землѣделецъ, и защо му е исторія? Другъ ще е лѣкаръ; и защо му е суха-та математика? Тѣ искать да учать само онова, което ще употрѣбавать. На такива ще ся забѣлѣжи, че тѣ още не разбирать цѣль-тѣ на учение-то нито ползитѣ отъ това учение.

Помни, че голѣмій задатъкъ, главна-та цѣль на учение-то е да приготви ума за да бѣде той едно срдѣе, което за прѣзъ всичкій животъ да приноси ползъ. Може би че сега учишь сухи, мъчни и никакъ не интересни уроци; може-би тѣ не съдържавать нито едно нѣщо, което ти ще употрѣбавашъ въ живота си. Да кажемъ, че е тѣй. Но ако можешъ да принудишь ума си да обгърне и изучи такиви мъчни и не интересни уроци, по тоя начинъ ти го приготвувашъ да тя слуша прѣзъ всичкій ти животъ, и да